

האוניברסיטה
העברית
בירושלים
THE HEBREW
UNIVERSITY
OF JERUSALEM

Freud Center for Psychoanalytic Research
מרכז פרויד למחקר פסיכואנליטי
مركز فرويد للبحوث التحليل النفسي

כתב העת "מארג" שמח להזמינכם לכנס:

מעבר לייאוש - מארג של אתיקה ותקווה

יום שישי, 14.02.2025, אולם שלז'אק, הפקולטה לרפואה, אוניברסיטת ת"א.

8:30-9:00 – התכנסות: רישום, קפה ומאפה

מושב ראשון: מליאה

09:00-09:15 – ברכות ופתיחת הכנס: פרופ' אוריה תשבי – ראשת מרכז פרויד, פרופ' דנה אמיר - עורכת "מארג" היוצאת, ד"ר שלומית ידלין גדות – עורכת "מארג" הנכנסת.

09:15-09:50 – הרצאת פתיחה: פסיכולוגיית זולתעצמי: אתיקה של התמרה - מר רענן קולקה

09:50-10:35 – פאנל התדיינות: פרופ' מירב רוט, ד"ר משה ברגשטיין, ד"ר דני לוי

הפסקה

10:35-11:00 - הפסקה וכיבוד קל

מושב שני: מושבים מקבילים

11:00-12:30 - סדנאות אומן עם כותבי המאמרים והמסות במארג כרך י"ב (מפורט בהמשך)

מושב שלישי: מליאה

12:45-13:30 תובנות אנליטיות על טיפול בניצולים ובחטופים – פרופ' עפרית ברמן שפירא

13:30-14:00 דיון עם הקהל

הרשמה מותנת בתשלום מראש בסה"כ 150 ש"ח, להרשמה אנא לחצו כאן

להרשמה לקבוצות הדיון אנא לחצו על הכפתור למטה, אם לא תמלאו חלק זה תשובצו לקבוצות באופן אקראי

הכנס ייערך בהשתתפות:

ד"ר חנה אולמן, פרופ' דנה אמיר, ד"ר יצחק בנימיני, ד"ר משה ברגשטיין, פרופ' עפרית ברמן שפירא, גב' ענת ברעם, ד"ר יוסי טריאסט, ד"ר שלומית ידלין-גדות, ד"ר עפרה כהן פריד, ד"ר רינה לזר, ד"ר דני לוי, ד"ר ענת צור-מהלאל, מר רענן קולקה, פרופ' מירב רוט, גב' אלינה שלקס, פרופ' אוריה תשבי.

**סדנא בהדרכת ד"ר ענת צור מהלאל:
על סף השבר: הדימוי החזותי והדימוי הדיאלקטי
בהגות של זיגמונד פרויד וולטר בנימין**

בסדנא נחשוב על שפת הדימויים והתמונות, שפה מרכזית בהגותם של זיגמונד פרויד וולטר בנימין. שפה זו מוצגת כשפתו של החלום, כנתיב להשבה של זיכרונות נשכחים ולשיבה אל החוויה החיה של הילדות. בהגותם המאוחרת של פרויד ובנימין מופיעים דימויים של דמויות מקוננות, המלך המורי האחרון אצל פרויד ומלאך ההיסטוריה אצל בנימין. הקריאה בדימויים אלה מתקיימת בתוך ההקשר ההיסטורי – תרבותי של היותם הוגים אירופאיים מרכזיים ממוצא יהודי הניצבים נוכח עליית המשטר הנאצי באירופה. דימויים רבי עוצמה אלה ושפת הקינה המובעת באמצעותם נותנים ביטוי לייאוש ובה בעת גם להתנגדות, כלפי האסון המתקרב. איכותם הפיגורטיבית של דימויים אלה ממקמת אותם על סף הייצוג והשפה, ומדגימה את כוחו של הדימוי הוויזואלי לייצג את הבלתי מיוצג ולאחוז בעקבות זיכרון חבויים של אירועים טראומתיים בעת התרחשותם, באופן שהינו רלוונטי מאד עבור החברה הישראלית.